

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620010148
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2620010148.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného S. N., nar. X.X.XXXX, pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.7.2020 v Trnave prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 8.6.2020 sp. zn. 2T/30/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného S. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 8.6.2020 sp. zn. 2T/30/2020 bol obžalovaný S. N. uznaný za vinného zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe,

že

dňa 2.12.2019 v obci A. z rodinného domu na S. ulici č. XXX prostredníctvom internetu požiadal na internetovej stránke cetelem spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, o poskytnutie úveru vo výške 24.000,- eur, s celkovou čiastkou k zaplateniu vo výške 29.354,64 eur, pričom k žiadosti o úver zaslal vyplnený osobný dotazník s uvedením mena T. J., r.č. XXXXXX/XXXX, číslo OP H zamestnávateľ D. B G. E., F. XX, X. XXXX od roku 2017 s čistým mesačným príjmom 1.560,- eur, tel. XXXX XXX XXX, a k dotazníku priložil kópie občianskeho preukazu na meno T. J., nar. X.X.XXXX, trv. bytom F. Q. W., U. XXX/XX, č. OP H potvrdenia o výške príjmu zo závislej činnosti s pečiatkou zamestnávateľa D. B G. E., F. XX, X. XXXX na meno T. J. s výplatnými páskami za mesiace september a október 2019, výpis z osobného účtu XXX today's bank Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na meno T. J., a W. banka Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na meno T. J., pričom sa jednalo o falošné potvrdenia a doklady vytvorené na falošnú identitu pomocou počítača, ktoré obvinený predložil z dôvodu, že reálne nespĺňal podmienky na poskytnutie daného úveru, v uvedenej spoločnosti nepracoval, na základe ním predložených nepravých podkladov spoločnosť Cetelem BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA zaslala obvinenému Zmluvy o úvere prostredníctvom kuriérskej služby k podpisu dňa 9.12.2019, pričom bol zadržaný príslušníkmi polície a k vyplateniu úveru nedošlo.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí:

- Mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A6, SN: R58K702RA7D,
- Osobný stolný počítač zn. HP Bell, SN: DTU7JEC0032.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 409-411 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.6.2020 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 23.3.2020 sp. zn. Pv 658/19/2205-41. Okresný súd vyhlásenie uznesením v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal s tým, že dokazovanie súd nevykoná o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

K výroku o treste okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil listinné dôkazy a to register trestov, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, hodnotenie obžalovaného od jeho bývalého zamestnávateľa a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný je osobou so sklonsmi dopúšťať sa trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru, rovnako je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, teda na neho už bolo pôsobené najprísnejším spomedzi trestov, zjavne však bezúspešne čo do dosiahnutia účelu trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 4.10.2017 sp. zn. 2T/74/2017, mu bolo na základe tejto skutočnosti pri aplikácii § 49 ods. 2 Tr. zák. možné uložiť iba nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže uvedené skutočnosti vo vzťahu k osobe obžalovaného neodôvodňujú ani len úvahu o dosiahnutí účelu trestu niektorým z pomedzi alternatívnych trestov. Uloženie alternatívneho trestu je zároveň vylúčené vzhľadom k tomu, že sa jedná o zločin. So zreteľom na výsledky dokazovania, okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, považoval okresný súd za adekvátne a spravodlivé uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, pričom výmera trestu 3 roky nepodmienečne je podľa jeho názoru súdu dostatočná na dosiahnutie účelu trestu. Zároveň obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Okresný súd obligatórne uložil aj trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy a osobného stolného počítača zn. HP Bell, ktoré veci boli použité na spáchanie žalovaného trestného činu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote zhlásil odvolanie obžalovaný č.l. 393-395 spisu.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania č.l. 391 spisu.

Obžalovaný písomne odôvodnil odvolanie v rozsahu č.l. 393-394 spisu, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s nepodmienečným trestom v trvaní troch rokov. Poukázal na to, že súd neakceptoval viacero ústnych či písomných podaní voči skutkovej podstate pokusu úverového podvodu. Súd neprihliadol pri ukladaní trestu, že trest má čo najmenej postihovať rodinu a blízkych. Poukázal na to, že trestným rozkazom mu bol uložený ten istý trest ako rozsudkom napriek tomu, že vo veci učinil vyhlásenie a pomer poľahčujúcich okolností bol väčší ako priťažujúcich. Ďalej uviedol, že bol 5-krát súdne trestaný, z toho 4 rozhodnutia boli zrušené, čo pokladá ako za jeden celok, je to akoby tie odsúdenia neexistovali. V závere žiadal, aby krajský súd upustil od nepodmienečného trestu a uložil iný trest.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry a v neprítomnosti poškodených.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko trest uložený okresným súdom považuje za spravodlivý a zákonný.

Obhajca obžalovaného poukázal na skutočnosti uvedené v odvolaní obžalovaného a v bode 2 a 3 podania označené ako Vyjadrenie obžalovaného k trvaniu väzby, k obžalobe a rozhodnutie ponecháva na úvahu súdu.

Obžalovaný uviedol, že svojho skutku ľutuje, vie, že urobil chybu, vie, že bol v podmienke, urobil to v núdzi, nakoľko sa jednalo o bývanie jeho rodiny, tak nerozmýšľal, aké budú následky tohto činu. Žiadal, aby krajský súd prihliadol na to, že má rodinu a zmenil výšku trestu alebo výkon trestu na podmienený.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že:

- prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica podala dňa 24.3.2020 podľa § 234 ods. 1 Tr. por. obžalobu na S. N. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.,
- okresný súd vo veci vydal dňa 3.4.2020 pod sp. zn. 2T/30/2020 trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy A6, SN: R58K702RA7D a osobný stolný počítač zn. HP Bell, SN: DTU7JEC0032, proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odpor obžalovaný,
- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 8.6.2020, kde obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 23.3.2020 sp. zn. Pv 658/19/2205, okresný súd po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať urobil dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, následne čítal správy a posudky na obžalovaného.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si dôvody napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach odkazuje.

K napadnutému rozsudku všeobecne:

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaného o jeho práve urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., zároveň bol poučený, že sa môže radiť so

svojim obhajcom. Obžalovaný následne urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Okresný súd následne položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. v spojení s § 257 ods. 5 Tr. por., pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Odvolací súd zároveň ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por.

K trestu:

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona).

Odvolací súd konštatuje že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojedávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienko-vých postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už v minulosti za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 222 ods. 1) Trestného zákona, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 222 ods. 3) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2
a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

Trestná sadzba vyplývajúca z ust. § 222 ods. 3 Tr. zák. je 3 až 10 rokov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Uvedený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatelov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenia obžalovaného celou spoločnosťou. Uloženie uvedeného trestu je odôvodnené osobou obžalovaného, ktorý bol 11 krát priestupkovo riešený, zamestnávateľom je hodnotený nečestný, nepoctivý a klamár. Do rozporu so zákonom sa dostal 6-krát, pričom skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 2.2.2018 sp. zn. 41PP/61/2017 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, z trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 04.10.2017 sp.zn.2T74/17), teda predchádzajúce odsúdenia nespĺnili svoj výchovný a preventívny účel.

Motív konania obžalovaného a to zabezpečenie finančných prostriedkov na zariadenie bytu pre rodinu a vyrovnanie starých dlhov, neoprávňujú obžalovaného páchať trestnú činnosť a nie je ani dôvodom na zmiernenie trestu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd nepochybil ani postupom, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 4.10.2017 sp. zn. 2T/74/2017, z ktorého bol dňa 2.2.2018 podmienene prepustený.

K dôvodom odvolania:

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Odvolací súd uvádza, že nepreskúmava skutkové zistenia ani právnu kvalifikáciu, na ktorú poukazoval v odvolaní obžalovaný a to z toho dôvodu, že vyhlásenie o vine, ktoré obžalovaný urobil v zmysle ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. je nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., o čom bol obžalovaný za prítomnosti svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní samosudcom riadne poučený a tomuto poučeniu porozumel.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že má 6 záznamov :

- trestný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 20.6.2016 sp. zn. 5T/23/2016,
- trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 31.8.2016 sp. zn. 13T/93/2016,
- trestný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 18.10.2016 sp. zn. 1T/96/2016,
- trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 8.6.2017 sp. zn. 1T/3/2017,

ktoré boli zrušené vo výroku o treste

rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 4.10.2017 sp. zn. 2T/74/2017 a obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 5.3.2020 sp. zn. 12T/119/2017 prišlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 4.10.2017 sp. zn. 2T/74/2017.

Odvolací súd konštatuje, že uložením súhrnného trestu sa trestný rozkaz alebo rozsudok ruší len vo výroku o treste. Uloženie súhrnného trestu sa nedotýka rozhodnutia o vine, to znamená, že pri ukladaní trestu samosudca správne poukázal na všetky záznamy, ktoré mal obžalovaný v registri trestov, pretože hovoria o jeho osobe a jeho sklone k páchaniu trestnej činnosti, napriek tomu, že boli zrušené vo výroku o treste. Na ukladanie trestu v predmetnej veci má vplyv druh trestu, ktorý bol v odsudzujúcom rozhodnutí ako súhrnný trest uložený .

V danom prípade bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Bardejov rozsudkom zo dňa 4.10.2017 sp. zn. 2T/74/2017, právoplatným dňa 4.10.2017 na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený 2.2.2018 Okresným súdom Prešov sp. zn. 41PP/61/2017 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov. To znamená, že trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne súdne trestaný sa dopustil dňa 2.12.2019, teda v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá mu trvá do 2.12. 2022.

Podľa § 49 ods.2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Nakoľko obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, s prihliadnutím na účel trestu podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, nebolo možné uložiť obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody.

Obžalovaného neodradila od páchania úmyselnej trestnej činnosti ani konkrétna hrozba, že je v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu, kedy súd už v priebehu skúšobnej doby môže skúmať, či viedol riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti. Uloženie podmiennečného trestu, ktorého sa obžalovaný v odvolaní domáhal by bolo podľa názoru odvolacieho súdu neprimerane nízkym trestom.

Skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie a trestný čin oľutoval nie je obligatónym dôvodom na mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Tr.zákona per analógia. Trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom by v prípade obžalovaného nebol zákonný, dôvodný, primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci tak požiadavke individuálnej a generálnej prevencie.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.